Dosarul nr. 2-20344/2025
(2-25136500-12-2-24092025-1)

H O T Â R Î R E
În numele Legii

10 martie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru
Instanţa compusa din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul - Svetlana Bucur
Grefier - Alina Roman

examinînd în ședință de judecată publică, în procedură generală, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Dorogoi Ion împotriva Tatianei Doroș cu privire la apărarea onoarei și demnității persoanei,

a c o n s t a t a t :

1. La 23 septembrie 2025 reclamantul Dorogoi Ion s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva Tatianei Doroș cu privire la apărarea onoarei și demnității persoanei.
2. În motivarea cererii a indicat că, la data de 19 august 2025, în curtea blocului de pe adresa *****, fiind proprietarul motocicletei (*****) a parcat în loc destinat parcării autovehiculelor, conform Regulamentului Circulației Rutiere.
3. În dimineața zilei de 20 august 2025, în chatul de „Viber” al tuturor locatarilor a văzut că a fost insultat în public prin simplul fapt că a parcat motocicleta într-un loc amenajat pentru parcarea autovehiculelor, adică regulamentar, insultat de către vecina de bloc, Tatiana Doroș.
4. Menționează că, conform Regulamentului circulației rutiere, un loc de parcare este definit ca un spațiu destinat staționării vehiculului. O motocicletă este, prin definiție, un vehicul. Prin urmare, dacă un motociclist parchează într-un loc de parcare semnalizat corespunzător (indicatoare 5.48.1, 5.48.2, 5.48.3 și marcaj 1.1.1.d), acțiunea sa este din punct de vedere legal, regulamentară. Nu există în materialul de cercetare nici o prevedere legală care să interzică explicit unei motociclete să ocupe integral un loc de parcare desemnat pentru vehicule în general, în lipsa unei semnalizări specifice care să restricționeze tipul de vehicul (de exemplu, doar autoturisme).
5. Susține reclamantul că, față de vecinii săi, i-a spus că*: „Ce complex compensați cu așa gen de parcare?”*. Adică, în viziunea pârâtei, are careva complexe și din acest motiv parchează regulamentar în curtea blocului unde locuiește. Despre care simț omenesc se poate de vorbit în contextul în care o altă persoană își permite, fără acest „simț omenesc” să-i spună că are careva complexe?. Tot în public, tot în chat, pârâta menționează că: *„Eu vă zic, complexe... tre’ de dus la psiholog”.*
6. Adică, din motiv de prejudecată sau din alte motive pârâta a decis că deja el are nevoie de psiholog. Nu înțelege care ar fi nemulțumirea pârâtei în contextul dat: fiind

parcată regulamentar motocicleta, dar din motiv că nu este automobil, trebuia să parcheze motocicleta în locul la careva „vazoane”, pentru că așa crede pârâta că doar oamenii care sunt proprietarii automobilelor pot parca în curtea blocului în locul marcat, motocicletele nu, pentru că este un complex și are nevoie de un psiholog.

7. Consideră reclamantul că, afirmațiile spuse în adresa sa sunt lipsite de respect și ofensatoare, afectându-i demnitatea și imaginea personală în fața celorlalți membri ai comunității. Afirmațiile de acest tip reprezintă o formă de insultă și defăimare publică, cu potențial de generare a unui climat tensionat și ostil între membrii comunității.

8. Precizează că, parcarea motocicletei s-a făcut în deplină legalitate, fără încălcarea niciunei reguli de circulație sau de bun-simț. Situația în care un alt vehicul nu a avut loc de parcare nu justifică în niciun fel atacurile verbale sau insultele la adresa mea personală.

9. În acest sens, luând în considerare că cele menționate în chat-ul blocului de pe adresa *****, le consideră a fi defăimătoare și în temeiul art. 14-16 al Legii cu privire la libertatea de exprimare Nr. 64 din 23-04-2010 a înaintat la data de 05 septembrie 2025 o cerere prealabilă către pârâta Tatiana Doroș.

10. La data de 08 septembrie 2025, pârâta Tatiana Doroș a recepționat cererea prealabilă, fiind indicat în avizul de recepție numele/prenumele acesteia, cât și semnătura pentru confirmarea recepționării.

11. La cererea prealabilă nici până în prezent nu a primit niciun răspuns și nici nu a fost întreprinse careva acțiuni în vederea satisfacerii solicitărilor din cererea prealabilă înaintată.

12. Susține că, mesajul pârâtei Tatiana Doroș l-a vizat direct, fiind proprietarul motocicletei din poza expediată în chatul grupului de pe „Viber”. Nu a fost o generalizare cu privire la faptul că toți motocicliștii au complexe și nevoie de psiholog, dar s-a adresat strict la persoana sa în calitate de proprietar al motocicletei.

13. Menționează că, informația: „Ce complex compensați cu așa gen de parcare? Și „Eu va zic, complexe...tre..de dus la psiholog”, reprezintă o informație falsă, adică neadevărată despre mine, care nu are complexe și nici nu are nevoie de intervenția psihologului. În întrebare se află o afirmație precum că ar avea vreun complex, ceea ce nu corespunde adevărului.

14. În consecință, relatările false despre el l-au defăimat în fața locatarilor/vecinilor lui. Prin defăimare se înțelege – răspîndirea informației false care lezează onoarea, demnitatea și/sau reputația profesională a persoanei. Prin afirmarea faptului că sufăr de careva complexe și aș avea nevoie de un psiholog, onoarea și demnitatea lui a avut de suferit în fața locatarilor și vecinilor lui. Adică, din punct de vedere moral el ar fi perceput de societate ca o persoană cu complexe și care are nevoie de un psiholog.

15. Indică că, mesajul pîrîtei Dragoș Tatiana l-a vizat direct, el fiind proprietarului motocicletei din poza expediată în chatul grupului de pe Viber. Nu a fost o generalizare cu privire la faptul că toți motocicliștii au complexe și nevoie de psiholog, dar s-a adresat strict la persoana lui în calitate de proprietar al motocicletei.

16. Consideră că afirmațiile făcute de pârâta Tatiana Doroș în cadrul grupului de „Viber” constituie afirmații defăimătoare, care i-au lezat onoarea și demnitatea în mod

direct. Deși formulate aparent sub forma unor întrebări sau opinii, acestea transmit în mod clar un mesaj negativ și fals cu privire la persoana sa. Acest comportament comunicativ al pîrîtei constituie o defăimare, prin răspîndirea informației false ce i-au lezat onoarea și demnitatea personală în fața vecinilor și cunoscuților din comunitate.

17. Solicită reclamantul:

- scuze publice și dezmințirea informațiilor răspândite în chatul comun al blocului locativ de pe adresa *****;
- mesaj public de scuze și dezmințire (expediat din același cont - ***** - pe chatul comun al blocului de pe *****): „Eu, Doroș Tatiana, îmi exprim public scuzele față de domnul Ion Dorogoi, proprietarul motocicletei, pentru afirmațiile jignitoare și neadevărate pe care le-am făcut la adresa sa. Recunosc că cele menționate anterior nu reflectă realitatea și regret sincer prejudiciul de imagine creat. Retrag cele spuse și îmi cer scuze pentru mesajele defăimătoare transmise anterior;
- compensarea prejudiciului moral cauzat în sumă de 00 lei 01 bani de către Doroș Tatiana și încasarea taxei de stat achitate la depunerea cererii de chemare în judecată.

18. În ședința de judecată reclamantul Dorogoi Ion, fiind citată legal, nu s-a prezentat, solicitînd prin cerere examinarea cauzei în lipsa sa. Instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa reclamantului.

19. În ședința de judecată pîrîta Doroș Tatiana, nu a recunoscut acțiunea, și a solicitat respingerea ca neîntemeiată. Prin referința depusă a indicat că, în fotografia expediată pe grupul de Viber nu se poate identifica nici marca vehiculului, cu atît mai mult numărul de înmatriculare a acesteia, și nici nu a menționat o anumită persoană. Nu a avut intenția de a leza onoarea și demnitatea, doar a cerut un pic de respect față de alți vecini. Acuzațiile care i se încriminează sunt formulate în baza jumătăților de propoziții scoase din context. A menționat că, în dimineața zilei următoare, la ora 06.46 a fost telefonată de reclamant care pe un ton imperativ i-a ordonat să iasă în 5 minute în curtea blocului să se lămurească și să șteargă fotografia expediată pe grup, care nu are nici un semn distinctiv prin care s-ar demonstra marca, numărul de înmatriculare sau proprietarul acesteia.

20. Audiind poziția pîrîtei, studiind materialele dosarului și înscrisurile probatorii administrate, instanța de judecată ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată este neîntemeiată și urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

21. În conformitate cu art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Alineatul (3) al articolului în cauză statuează că, circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

22. În conformitate cu art. 130 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

23. În conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță şi pe probele cercetate în ședința de judecată.

24. În temeiul art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei şi admisibilitatea acțiunii.

25. În speță, instanța reține că reclamantul s-a adresat în instanța de judecată cu cererea de chemare în judecată invocînd că, mesajul scris în aplicația „Viber" de pârâta Doroș Tatiana, prin care susține că, el ar avea complexe și ar avea nevoie de un psiholog, constituie o informație falsă, neadecvată, că acestea sunt niște acuzații care nu corespunde realității și vin să aducă atingere onoarei și demnității reclamantului Dorogoi Ion, în fața locatarilor și a vecinilor.

26. Drept urmare, reclamantul considerându-le informații defăimătoare și care au fost adresate nemijlocit reclamantului, la 08 septembrie 2025, a expediat o cerere prealabilă către Doroș Tatiana, prin care a solicitat scuze publice și dezmințirea informațiilor defăimătoare, însă pînă în prezent nu a primit nici un răspuns la cererea prealabilă.

27. Conform prevederilor art. 46 din Codul civil, privind atingeri aduse vieții private, sub rezerva aplicării dispozițiilor art. 47, pot fi considerate ca atingeri aduse vieții private: a) intrarea sau rămânerea fără drept în locuință ori luarea din aceasta a oricărui obiect fără consimțământul celui care o ocupă în mod legal; b) interceptarea fără drept a unei convorbiri private, săvârșită prin orice mijloace tehnice, sau utilizarea, în cunoștință de cauză, a unei asemenea interceptări; c) captarea ori utilizarea imaginii sau a vocii unei persoane aflate într-un spațiu privat, fără consimțământul acesteia; d) difuzarea de imagini care prezintă interioare ale unui spațiu privat, fără consimțământul celui care îl ocupă în mod legal; e) ținerea vieții private sub observație, prin orice mijloace, în afară de cazurile prevăzute expres de lege; f) difuzarea de știri, dezbateri, anchete sau de reportaje scrise ori audiovizuale privind viața intimă, personală sau de familie, fără consimțământul persoanei în cauză; g) difuzarea de materiale conținînd imagini privind o persoană aflată la tratament în unitățile de asistentă medicală, precum și a datelor cu caracter personal privind starea de sănătate, problemele de diagnostic, prognostic, tratament, circumstanțe în legătură cu boala și cu alte diverse fapte, inclusiv rezultatul autopsiei, fără consimțământul persoanei în cauză, iar în cazul în care aceasta este decedată, fără consimțământul familiei sau al persoanelor îndreptățite; h) utilizarea, cu rea-credință, a numelui, imaginii, vocii sau asemănării cu o altă persoană; i) difuzarea sau utilizarea corespondenței, manuscriselor ori a altor documente personale, inclusiv a datelor privind domiciliul, reședința temporară, precum și numerele de telefon ale unei persoane sau ale membrilor familiei sale, fără consimțământul persoanei căreia acestea îi aparțin sau care, după caz, are dreptul de a dispune de ele.

28. În contexul dat, instanța de judecată ține să evidențieze că orice persoană are dreptul la respectul onoarei, demnității şi reputației sale profesionale. Orice persoană este

în drept să ceară dezminţirea informaţiei ce îi lezează onoarea, demnitatea sau reputaţia profesională dacă cel care a răspândit-o nu dovedeşte că ea corespunde realităţii.

29. În interpretarea corectă a normelor legale enunțate, se înțelege că onoarea este un sentiment complex, determinat de percepţia pe care fiecare persoană o are despre demnitatea sa, în timp ce reputaţia înseamnă felul în care o persoană este considerată în societate și este dobândită prin modul exemplar în care persoana se comportă în societate.

30. Conform art.1 alin.(1) din Legea nr.64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare, prezenta lege are scopul de a garanta exercitarea dreptului la libera exprimare, precum şi un echilibru între asigurarea dreptului la libera exprimare şi apărarea onoarei, demnităţii, reputaţiei profesionale şi vieţii private şi de familie ale persoanei.

31. Conform art. 2 din Legea nr.64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare, defăimare este răspândire a informaţiei false care lezează onoarea, demnitatea şi/sau reputaţia profesională a persoanei, răspândire a informaţiei este proces de transmitere a informaţiei către alte persoane (cel puţin către o persoană, exceptând persoana lezată), iar informaţie este orice expunere de fapt, opinie sau idee sub formă de text, sunet şi/sau imagine.

32. Conform art.3 alin.(1), (2) și (3) din Legea nr.64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare, orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de a căuta, de a primi şi de a comunica fapte şi idei. Libertatea de exprimare protejează atât conţinutul, cât şi forma informaţiei exprimate, inclusiv a informaţiei care ofensează, şochează sau deranjează. Exercitarea libertăţii de exprimare poate fi supusă unor restrângeri prevăzute de lege, necesare într-o societate democratică pentru securitatea naţională, integritatea teritorială sau siguranţa publică, pentru a apăra ordinea şi a preveni infracţiunile, pentru a proteja sănătatea şi morala, reputaţia sau drepturile altora, pentru a împiedica divulgarea de informaţii confidenţiale sau pentru a garanta autoritatea şi imparţialitatea puterii judecătoreşti.

33. Articolul 7 alin.(1)-(3) din aceeași Lege prevede că, orice persoană are dreptul la apărarea onoarei, demnităţii şi reputaţiei sale profesionale lezate prin răspândirea relatărilor false cu privire la fapte, a judecăţilor de valoare fără substrat factologic suficient sau prin injurie. Persoana lezată prin răspândirea unor relatări cu privire la fapte poate fi restabilită în drepturi dacă informaţia cumulează următoarele condiţii: a) este falsă; b) este defăimătoare; c) permite identificarea persoanei vizate de informaţie. Persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin.(2) poate solicita rectificarea sau dezminţirea informaţiei, precum şi repararea prejudiciului moral şi material cauzat.

34. Conform art.15 din Legea nr.64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare, persoana care se consideră defăimată poate solicita, prin cerere prealabilă, autorului informaţiei şi/sau persoanei juridice care a răspândit-o rectificarea sau dezminţirea informaţiei defăimătoare, acordarea dreptului la replică sau exprimarea scuzelor şi compensarea prejudiciului cauzat. În caz de deces al persoanei defăimate, cererea prealabilă se depune de către persoana interesată.

35. Cererea prealabilă se depune în termen de 20 de zile de la data la care persoana a aflat sau trebuia să afle despre informaţia defăimătoare. Acesta este un termen de

prescripţie. La împlinirea unui an din ziua defăimării, persoana nu poate solicita repunerea sa în termenul de depunere a cererii prealabile.

36. Persoana va indica în cerere informaţia pe care o consideră defăimătoare şi, în cazul răspândirii unor relatări cu privire la fapte, circumstanţele care demonstrează că informaţia este în esenţă falsă sau, în cazul răspândirii judecăţilor de valoare, circumstanţele care demonstrează că acestea nu se bazează pe un substrat factologic suficient.

37. Potrivit art.24 alin.(1) din Legea nr.64 din 23 aprilie 2010, reclamantul trebuie să dovedească următoarele: a) pârâtul a răspândit informaţia; b) informaţia îl vizează şi este defăimătoare; c) informaţia constituie o relatare cu privire la fapte şi este în esenţă falsă; sau d) judecata de valoare nu se bazează pe un substrat factologic suficient; e) existenţa şi cuantumul prejudiciului cauzat.

38. Astfel, instanța reiterează faptul că, persoana care se consideră lezată poate solicita rectificarea sau dezmințirea informației, precum și repararea prejudiciului, iar restabilirea persoanei în drepturi poate fi făcută numai în cazul în care s-a constatat cu certitudine că, informația este falsă. Aspectul defăimător al informației nu se prezumă, iar persona care se consideră lezată urmează și are obligația să dovedească că a suferit o atingere a personalității, a reputației profesionale, sarcina probațiunii fiind pusă pe seama reclamantului care trebuie să dovedească că pârâtul a răspândit informația, îl vizează, este falsă și defăimătoare.

39. În circumstanţele relevate şi în contextul normelor de drept enunţate supra, instanța conchide că din analiza conținutului mesajului scris de către pârâtă în rețeaua de „Viber”, se atestă că afirmațiile expuse în rețea, nu întrunesc cele trei condiții necesare și suficiente pentru a permite reclamantului de a pretinde dezminţirea informaţiei, precum şi compensarea prejudiciului moral cauzat în conformitate cu art.7 din Legea cu privire la libertatea de exprimare, citat supra.

40. Or, în speță, mesajul din aplicația „Viber”, a fost scris de pârâta Doroș Tatiana în urma discuțiilor purtate cu comunitatea blocului, privitor la modul de parcare a motocicletei, fără a concretiza cui anume este adresată această expresie, deci fiind o expresie generală fără a fi specificate anumite persoane.

41. În același timp, din analiza conținutului informațiilor din aplicația „Viber”, pe care reclamantul o consideră defăimătoare se prezumă că sunt niște presupuneri și judecăți de valoare exprimate de autoarea acelor postări, expuse în urma discuțiilor purtate cu membrii comunității.

42. Deci, la acest aspect, instanța conchide că art. 25 din Legea nr.64 din 23 aprilie 2010, cu privire la libertatea de exprimare, la alin. (3) prevede că, orice dubiu rezonabil cu privire la acordarea statutului de judecată de valoare sau relatare cu privire la fapte se interpretează în favoarea acordării statutului de judecată de valoare, iar, la alin. (6) stabilește că orice alt dubiu care nu este demonstrat conform regulilor prescrise de lege se interpretează împotriva restricţionării libertăţii de exprimare.

43. La fel, în conformitate cu art.3 alin.(2) din Legea cu privire la libertatea de exprimare,instanța reiterează și faptul că libertatea de exprimare protejează atât

conţinutul, cât şi forma informaţiei exprimate, inclusiv a informaţiei care ofensează, șochează sau deranjează.

44. Astfel, instanța nu a constatat că mesajul pîrîtei exprimat prin aplicația „Viber” este de natură să aducă atingere onoarei, demnității și reputației profesionale ale reclamantului, precum și că depășesc limitele libertății de exprimare stabilite de legislație.

45. Instanța consideră necesar de a învedera faptul că articolul 32 din Constituţia Republicii Moldova statuează că, oricărui cetăţean îi este garantată libertatea gândirii, a opiniei, precum şi libertatea exprimării în public prin cuvânt, imagine sau prin alt mijloc posibil. Libertatea exprimării nu poate prejudicia onoarea, demnitatea sau dreptul altei persoane la viziune proprie. Sunt interzise şi pedepsite prin lege contestarea şi defăimarea statului şi a poporului, îndemnul la război de agresiune, la ură naţională, rasială sau religioasă, incitarea la discriminare, la separatism teritorial, la violenţă publică, precum şi alte manifestări ce atentează la regimul constituţional.

46. Principiul dat garantează fiecăruia libertatea gândirii, a opiniei, precum şi libertatea exprimării în public prin orice mijloc legal posibil. Acesta cuprinde de altfel şi libertatea de opinie şi libertatea de a primi sau de a comunica informații, ori idei fără amestecul autorităţilor publice.

47. Conform art.10 paragraful 1 Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de opinie şi libertatea de a primi sau de a comunica informaţii sau idei fără amestecul autorităţilor publice şi fără a ţine seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică Statele să supună societăţile de radiofuziune, de cinematografie sau de televiziune unui regim de autorizare. Curtea Europeană pentru Drepturile Omului în repetate rânduri a reiterat că libertatea de opinie este o condiţie prealabilă pentru exercitarea altor libertăţi garantate de art.10, bucurându-se de o protecţie absolută, în sensul că exclude aplicarea restricţiilor posibile enunţate în al doilea paragraf.

48. De altfel, și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului admite libertatea opiniilor exprimate într-un limbaj exagerat şi recurgerea la o anumită doză de exagerare, chiar de provocare.

49. De asemenea, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului a reținut că libertatea de exprimare acoperă nu numai informațiile și ideile primate favorabil sau cu indiferență, ori considerate inofensive, dar și acelea care ofensează, șochează sau deranjează.

50. Articolul 10 din Convenție se aplică nu doar în cazul „informaţiilor” sau „ideilor” inofensive, care sunt percepute favorabil sau care atrag indiferenţă, ci şi în cazul informaţiilor şi ideilor care şochează, deranjează sau ofensează statul sau o parte din populaţie. Acestea sunt cerinţele pluralismului, ale toleranţei şi ale gândirii libere, fără de care nu poate exista o „societate democratică”. Aceasta înseamnă că orice „formalitate”, „condiţie”, „restricţie” sau „penalitate” impusă în această privinţă trebuie să fie proporţională cu scopul legitim urmărit (cauza Handyside v. Regatul Unit, hotărârea din 7/12/1976, §49). Iar, în cauza Sokolowski v. Polonia, hotărârea din 29/03/2005, §44, Curtea a subliniat că fiecare persoană decide modalitatea în care îşi exprimă gândurile.

51. În consecință, în opinia instanței, argumentele reclamantului din acțiune, privite în ansamblu și fiecare în parte, sunt lipsite de pertinență și nu pot fi satisfăcute, luând în considerație circumstanțele stabilite pe parcursul examinării și probele prezentate, iar o altă abordare în sensul admiterii acțiunii, în viziunea instanței, ar aduce atingere art. 10 CEDO, care protejează libertatea de exprimare.

52. Din aceste raționamente, instanța consideră că la caz nu s-a constatat că informațiile au caracter defăimător și îl vizează nemijlocit pe reclamant.

53. În concluzie, în conformitate cu pct. 38 din Hotărârea CSJ nr. 7 din 24.12.2012, s-a explicat că cerinţele privind dezminţirea informaţiei şi despăgubirea pentru dauna morală urmează să fie respinse dacă instanţa judecătorească a constatat că informaţiile corespund realităţii şi/sau nu sunt defăimătoare, astfel, urmând a fi respinse cerințele privind dezmințirea informației și repararea prejudiciului moral solicitate în acțiunea din speță.

54. În acest context, instanța notează că respingerea acțiunii în partea pretenției de bază atrage în mod cert și respingerea solicitării cu privire la repararea prejudiciului moral în sumă de 00 lei 01 bani, or, aceasta este obligație accesorie și poate fi valorificată și încasată doar odată cu pretenția de bază. Din aceleași considerente, se respinge și cerința privind compensarea cheltuielilor de judecată.

55. Prin urmare, reieșind din circumstanțele reținute, instanța de judecată ajunge la concluzia de a respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de către depusă de Dorogoi Ion împotriva Tatianei Doroș cu privire la apărarea onoarei și demnității persoanei.

56. În conformitate cu art. art. 238-241 Cod de procedură civilă, instanța,

h o t ă r ă ș t e :

Cererea de chemare în judecată depusă de Dorogoi Ion împotriva Tatianei Doroș cu privire la apărarea onoarei și demnității persoanei, se respinge ca neîntemeiată.

Hotărîrea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Preşedintele ședinței,
Judecătorul Svetlana Bucur